

Klaagschriftnummer: K/23.00035

De Regionale klachtencommissie Wvggz Groningen behandelt het klaagschrift dat op 16 augustus 2023 is ontvangen door de klachtencommissie. De klacht is ingediend door klager. De klacht richt zich tegen de beslissing om verplichte zorg in de vorm van medicatie en opname in een accommodatie toe te passen en het niet ontvangen van de schriftelijke beslissing tot toepassing van de verplichte zorg. Klager heeft nog een handgeschreven brief gestuurd, door de commissie ontvangen op 21 augustus 2023 waarin hij zijn klachten motiveert. De voor behandeling verantwoordelijke persoon is psychiater 1 (verder ook te noemen: verweerder 1). Na afloop van de zitting zijn schriftelijke vragen gesteld aan psychiater 2 (verder ook te noemen: verweerder 2) en Arts in opleiding tot psychiater (verder ook te noemen: verweerder 3).

Verloop van de klachtprocedure

Het klaagschrift is ontvangen op 16 augustus 2023, De schriftelijke reactie van verweerder is ontvangen op 25 augustus 2023. Klager heeft de klachtencommissie door middel van een ondertekende verklaring toestemming verleend voor inzage in zijn dossier. Klager verzoekt in het klaagschrift om in het kader van artikel 10:11 lid 1 Wvggz vergoeding van de schade die hij als gevolg van de verplichte zorg heeft geleden. De schriftelijke reactie van verweerd 2 en 3 is ontvangen op 31 augustus 2023.

Schriftelijke stukken (klachtdossier):

Het klaagschrift is ontvangen op 16 augustus 2023, de handgeschreven brief van klager is ontvangen op 21 augustus 2023. Het verweerschrift van verweerder 1 is ontvangen op 25 augustus 2023, het verweerschrift van verweerd 2 en 3 is ontvangen op 31 augustus 2023. Klager heeft op 1 september 2023 schriftelijk gereageerd op het verweerschrift van verweerd 2 en 3. Partijen hebben een afschrift van elkaars stukken ontvangen.

Hoorzitting van 29 augustus 2023. Hierbij waren aanwezig:

- klager, bijgestaan door de vervangend patiëntvertrouwenspersoon (pvp);
- verweerder 1, bijgestaan door psychiater Fact Hoogezand (verder ook te noemen: psychiater Fact) en de arts;

en voor de klachtencommissie:

- waarnemend voorzitter klachtencommissie;
- psychiater, lid klachtencommissie;
- lid klachtencommissie;

Voor de verslaglegging was de ambtelijk secretaris klachtencommissie aanwezig.

Op 29 augustus 2023 is aan partijen de beslissing van de klachtencommissie telefonisch en middels een dictum meegedeeld.

De inhoud van het klaagschrift en de schriftelijke reactie van verweerder wordt hier als herhaald en ingelast beschouwd.

De klacht

Klager heeft, zakelijk en verkort weergegeven, het navolgende naar voren gebracht:

Klachtonderdeel m.b.t. verplichte zorg in de vorm van opname in accommodatie

Klager weet niet waarom hij opgenomen is. Klager heeft geen officiële zitting in een rechtbank of zo bijgewoond over de zorgmachtiging. Op 2 augustus 2023 is er voor zijn deur "iets" gebeurd, dat wist hij overigens wel van tevoren en daarom is hij weggegaan.

Hij vindt de opname in de kliniek een veel te zware maatregel, hij ziet het als een straf en niet iets waar hij bij gebaat is. Door de opname wordt klager niet gelukkig, hij heeft er juist veel problemen bij gekregen. Zijn kat zit al die tijd al in het asiel en hij dreigt zijn huis kwijt te raken.

Volgens klager zijn er mensen die hem achteruit willen zien gaan, mensen die hem ergens voor aan het gebruiken zijn en mensen die boos op hem zijn en hem willen zien bloeden.

Klager wil aangifte doen bij de politie van gijzeling en poging tot doodslag maar het is hem niet helemaal duidelijk tegen wie hij die aangifte moet doen. In 2020 kreeg klager via gekregen contactlenzen een black-out, naar het idee van klager werd dit veroorzaakt door een groepje Arubanen, vrouwen en oude mannetjes. Tijdens zo'n black-out werd klager naar "Athene" gebracht: een stadion of zo waar ze hem met z'n allen kapot maakten, tegen hem schreeuwden, hem uitscholden, knevelden en zo. Na afloop werd hij dan weer naar huis gebracht, waar de black-out eindigde. Hij werd geregeld wakker in auto's, op velden en in hallen waar hij door groepen mensen werd gepest, bang gemaakt, bedreigd, uitgescholden, bespuugd en uitgelachen. Klager weet niet waarom zij dit bij hem deden, ze hadden het er over dat ze iedereen een keer bij elkaar wilden hebben of zo. Maar door al die black-outs lukt het hem niet om de exacte herinneringen over de gebeurtenissen op te halen. Maar klager is ervan overtuigd dat deze gebeurtenissen echt zijn, het zijn geen wanen, hij heeft dit echt meegemaakt.

Het doen van aangifte wordt hem elke keer geweigerd door de politie. Klager zou graag zien dat de politie verder onderzoek gaat doen. Hij heeft wel een keer geweigerd om het politiebureau te verlaten, daarop werd hij gedurende acht uur in een cel vastgehouden. Sindsdien krijgt klager steeds brieven over een vlooiënplag in zijn woning en dergelijke. Er is klager verteld dat zijn burens hebben aangegeven door hem een vlooiënplag te hebben. Maar bij onderzoek zijn geen vlooiën aangetroffen in het trappenhuis en klager wil graag weten waarom de vlooiënplag waar zijn burens last van hebben door hem zou zijn ontstaan. Klager erkent dat zijn woning een rommel is, het laatste jaar heeft hij dat laten verslonzen, eerder was hij altijd wel netjes op zijn woning. Het is klager niet helemaal duidelijk of er inmiddels een uitzettingsprocedure is gestart door de woningstichting maar hij is bang zijn woning kwijt te raken.

Klachtonderdeel m.b.t. verplichte zorg in de vorm van medicatie

In 2015 was klager opgenomen op de FPK te Assen, hier kreeg hij 2,5 mg Zyprexa, volgens klager was dat meer om de tijd daar door te komen. Door de medicatie sliep hij veel waardoor de dagen sneller voorbij gingen. Maar omdat de medicatie zo'n sederende werking had, vond hij het niet erg om dat te nemen. Uiteindelijk heeft klager zelf de medicatie afgebouwd en is er in 2019/2020 mee gestopt.

Op 10 augustus 2023 is klager met de psycholance naar de kliniek Groningen gebracht, hij was geboeid en onder politiebegeleiding. Hij heeft een kort gesprek gehad en na tien minuten werd hem gevraagd om pillen (antihistamine en haldol) in te nemen. Dat heeft hij geweigerd. Er is hem wel uitgelegd dat als hij de pillen niet innam, hij een spuit zou krijgen maar niet waarom de medicatie nodig zou zijn. Omdat hij de pillen weigerde, werd hij door een paar mensen bij zijn polsen gegrepen en op de grond vastgehouden in een houtgreep en kreeg hij de injectie in zijn bilspier. Volgens klager was dit totaal onnodig.

Er was geen sprake van een noodsituatie, er was geen sprake van agressie, paniek of gevaar, er viel gewoon een gesprek met hem te voeren. Wel vond hij het ingrijpend om geboeid te worden en met de ambulance naar de Kliniek Groningen gebracht te worden. Ook was er geen sprake van hallucinaties of wanen. Klager heeft aangegeven dat dit nog iets van een reconstructie was, wat sinds 2021 aan de gang is. Klager is van mening dat de vele kidnappings, black outs en mishandeling die tussen 2020 en 2021 hebben plaatsgevonden, niet getuigen van een hallucinatie, verzinsel of waan. Het feit dat hij is opgepakt en nu in de Kliniek Groningen zit is ook onderdeel van de reconstructie, de reconstructie is geen complot. Er wordt geprobeerd hem monddood te krijgen en dat wat er gebeurd is in 2020 onder het tapijt te schuiven.

Klager is van mening dat hij geen medicatie nodig heeft. Er is geen sprake van een psychose. Een psychose heeft voor klager meer met drugsgebruik te maken. In het verleden gebruikte klager wel drugs en toen had hij een psychose. Maar nu gebruikt hij geen drugs meer dus is er ook geen sprake van een psychose. Het feit dat hij aangifte wil doen heeft niets met psychosegevoeligheid te maken. Klager herkent zich er ook niet in dat er bij hem sprake zou zijn van psychosegevoeligheid, volgens klager is psychosegevoeligheid dat je niet slaapt en angstig wordt, daar is bij hem geen sprake van.

Klager heeft van 2015 tot medio 2019 / 2020 Zyprexa gebruikt, hij heeft op eigen initiatief de Zyprexa afgebouwd en is daar mee gestopt. Klager is van mening dat het gewoon goed met hem gaat wanneer hij geen medicatie gebruikt.

Toch vond iemand het kennelijk nodig om hem weer medicatie te geven, hij krijgt nu 15 mg Zyprexa. Het gevolg hiervan is dat hij iets afgevlakt is, verder merkt hij er weinig van. Hij slaapt goed, maar dat deed hij ook voordat hij deze medicatie gebruikte.

Op verzoek van klager is de dosering wel teruggebracht van 20 mg naar 15 mg Klager is bereid om 2,5 mg te blijven gebruiken als hij dan weer naar huis zou mogen maar eigenlijk vindt hij medicatie überhaupt niet nodig. Hij slikt de pillen nu omdat hij geen dwangmedicatie wil. Hij wil niet dagelijks gesepareerd worden en een injectie krijgen. Maar als hij de keuze zou hebben, dan zou hij onmiddellijk de medicatie afbouwen en uiteindelijk stoppen.

Klachtonderdeel m.b.t. het niet ontvangen van de schriftelijke beslissing tot toepassing verplichte zorg

In het klaagschrift heeft klager benoemd dat hij zich niet kan herinneren dat de verplichte zorg hem schriftelijk zou zijn aangezegd. Hij had op het moment van het schrijven van de klacht geen artikel 8.9-brief in zijn bezit. Klager heeft inmiddels een hoop brieven gekregen ten aanzien van de verplichte zorg, hij weet eerlijk gezegd niet meer zo goed wanneer hij de uitvoeringsbeslissing heeft ontvangen, zo verklaart hij ter zitting.

Klager benoemt aan het einde van de zitting dat als hij het over zou mogen doen, hij het anders zou doen. Als hij een brief zou krijgen, zou hij direct actie ondernemen. Op het moment voor de opname en bij de start van de opname was klager er echter van overtuigd dat het niet meewerken voor hem lonend zou zijn, daarom liet hij het bijvoorbeeld ook aan komen op de separatie. Dat zou hij nu heel anders doen.

De pvp vult aan dat hij de psychiater Fact heeft horen zeggen dat er op basis van de situatie in 2014, waarbij er tijdens de opname bij de FPA heftige dingen zijn gebeurd, geconstateerd zou zijn dat er zo snel mogelijk medicatie gegeven diende te worden. De pvp is van mening dat er altijd opnieuw naar de situatie van de patiënt, in algemene zin, gekeken moet worden.

Het verweer

Verweerder heeft, zakelijk en verkort weergegeven, het navolgende naar voren gebracht:

Klachtonderdeel m.b.t. verplichte zorg in de vorm van opname in accommodatie

De start van de aanvraag voor een zorgmachtiging was onder meer naar aanleiding van veel overlastmeldingen bij de woningstichting. Daarnaast was er een melding vanuit de energieleverancier bij de woningstichting dat de woning van klager zo goed als onbewoonbaar zou zijn. Klager had zelf de aansluiting van gas en licht onbruikbaar gemaakt door de slimme meter van de energieleverancier van de muur te trekken omdat deze "bromde". Hij had geen water meer, hij waste zich met fleswater en kookte op waxinelichtjes. Daarnaast waren er stukken uit de vloer gehakt en lag er in de gang van de woning heel veel rommel. De psychiater Fact heeft dit geconstateerd toen hij bij de aanvang van opname bij de woning van klager aanwezig was.

De psychiater Fact licht toe dat er een aantal zaken voorafgegaan zijn aan de huidige opname. In juni 2023 is klager door een psychiater van Lentis in de dienst beoordeeld op het politiebureau aan de Rademarkt. Deze constateerde toen dat er sprake zou zijn van een waansysteem.

Klager was over de start van de aanvraagprocedure voor een zorgmachtiging schriftelijk geïnformeerd. Er is vanuit Fact Hoogezand een aantal keer geprobeerd contact met klager te krijgen om een zorgplan op te kunnen stellen en te komen tot behandoelen nadat er vanuit de gemeente een zorgmachtigingsprocedure was gestart. De waarnemend geneesheer-directeur is tweemaal, per brief aangekondigd, bij klager op huisbezoek geweest, maar klager deed de deur niet open. Nadien heeft de waarnemend geneesheer-directeur klager nog een keer onaangekondigd bezocht, maar ook toen deed klager de deur niet open. Vervolgens heeft de Rechtbank Noord Nederland klager een uitnodiging gestuurd voor de zitting ter beoordeling van de aangevraagde zorgmachtiging. In de uitnodiging voor de zitting waren de gegevens opgenomen van de advocaat die klager bij zou staan ter zitting. Klager heeft de vrijdag voor de zitting telefonisch contact opgenomen met het kantoor van de betreffende advocaat, heeft de psychiater Fact van de advocaat begrepen. Toch heeft klager er voor gekozen om de deur niet te openen dan wel niet aanwezig te zijn toen de rechter voor de deur stond voor de behandeling van de aanvraag van de zorgmachtiging. De aanwezigen hebben er, omdat klager de deur niet open deed, voor gekozen de zitting voort te zetten op het kantoor van Fact Hoogezand. De zorgmachtiging is afgegeven voor de duur van twee maanden.

Verweerder benoemt dat er sprake is van maatschappelijke teloorgang met ernstig nadeel voor klager. Er is sprake van een psychotische ontregeling. Behandeling in een vrijwillig kader is niet mogelijk gebleken, zowel ambulante als klinisch. Klager heeft aangegeven geen of nauwelijks contact te hebben

met familie/naastbetrokkenen en heeft ook aangegeven dat hij het niet goed vindt dat er vanuit de kliniek contact met hen wordt opgenomen. Verweerder is van mening dat de uitvoering van verplichte zorg in de aangezegde vormen voldoet aan de criteria ten aanzien van proportionaliteit, subsidiariteit en doelmatigheid en de gestelde eisen in het kader van de Wvvgz.

Klachtonderdeel m.b.t. verplichte zorg in de vorm van medicatie

De Fact psychiater benoemt dat klager langdurig in behandeling is geweest (tot 2019) bij de Ambulant Forensische Psychiatrie Noord Nederland (AFPN) te Groningen, onderdeel van Lentis. Eerder is klager ook langdurige opgenomen geweest bij de FPK in Assen, daarover is geen informatie in het dossier aanwezig.

Vanuit de opnamebrief van de FPA te Zuidlaren, alwaar klager in 2014 opgenomen is geweest heeft de psychiater van Fact opgemaakt dat klager gedurende die, zeer korte opname, agressief was en er een geweldsincident heeft plaatsgevonden.

Het doel van deze opname was destijds om meer zicht te krijgen op het gedrag van klager. Verder is er maar zeer summiere informatie in het dossier van klager aanwezig over zijn voorgeschiedenis. De Fact psychiater zou zich voor kunnen stellen dat er op basis van deze informatie over de voorgeschiedenis is gekozen om zo snel na de start van de opname medicatie toe te dienen toen klager weigerde om orale medicatie in te nemen. Verweerder kan niets over de eerste toediening van intramusculaire medicatie zeggen, dit is in de dienst geweest. Verweerder benoemt dat het in het algemeen zo is dat wanneer mensen in de kliniek binnenkomen er vanuit de zogenoemde "eerste 5 minuten methodiek" in een gesprek gekeken wordt of de zorg op vrijwillige basis kan worden gestart en wat daar voor nodig is. Verweerder heeft begrepen dat in het geval van klager dit niet mogelijk was op dat moment. Er werd gedacht aan een psychose, klager was niet bekend binnen de kliniek en bij de behandelaren in de dienst en in het verleden was hij bekend met forse agressie. Verweerder heeft begrepen dat dit heeft meegespeeld bij de beslissing om zo snel na de start van de opname intramusculair medicatie toe te dienen. Als standaard ingrijpmedicatie wordt Haldol toegediend. Bij insluiting wordt eigenlijk ook altijd medicatie toegediend, insluiting zonder middel dat het toestandsbeeld kan veranderen is niet wenselijk, geeft verweerder aan.

Klager stelt in zijn klaagschrift dat in het dossier zou staan dat hij niet goed zou reageren op Haldol. Er is echter maar zeer summiere informatie in het dossier aanwezig over de voorgeschiedenis van klager, de psychiater van Fact heeft in die informatie niets gevonden over het gebruik van Haldol.

Klager was na de toediening van de medicatie rustig en kon slapen, er ontstond nog geen samenwerking. Verweerder was vanaf 11 augustus 2023 de zorgverantwoordelijke van klager en heeft klager die dag voor het eerst gesproken. In het gesprek is benoemd wat de gedachten van verweerder ten aanzien van de toestand van klager waren, wat gedacht werd dat zou helpen en welk beleid ingezet zou gaan worden. Verweerder zag in het gesprek een man die last had van akoestische hallucinaties met een waanverklaring. Er was sprake van uitgebreide paranoïde wanen rondom een organisatie die klager black-outs gaf en voor grote mensenmassa's opdrachten laat uitvoeren. Het was best een goed gesprek, aldus verweerder, alleen op het punt van de medicatie bleef klager heel sthenisch. Hij wilde geen medicatie. Hij zat midden in de belevingen over de reconstructie, hij had ook het idee dat verweerder en de andere medewerkers uit de kliniek, onderdeel waren van de reconstructie. Er is geprobeerd klager vrijwillig medicatie te laten nemen, er is uitleg gegeven over waarom verweerder dacht dat deze medicatie beter was. Klager vond dat de situatie niet klopte en dat hij geen medicatie nodig had.

De aanleiding voor de tweede injectie was dat de verwachting was dat de situatie niet doorbroken zou worden zonder medicatie toe te dienen. Klager weigerde de orale medicatie, dit is hem meermaals aangeboden. Klager kreeg, met fors fysiek en verbaal verzet, cisordinol acutard toegediend. Na de tweede injectie is de medicatie overgezet op olanzapine.

Sinds de start van de medicatie merkt verweerder zeker verschil ten aanzien van het toestandsbeeld van klager. Hij is meer in staat een gesprek te voeren zonder dat het gaat over zijn belevingen, hij is meer in staat om op gepaste wijze aanwezig te zijn op de afdeling. De psychotische belevingen zijn er nog zeker, maar zijn meer op de achtergrond aanwezig.

Verweerder 2 en 3 hebben klager gezien in de dienst voor de intake van de opname. Verweerder 3 was mede verantwoordelijk voor de opname en toediening van de medicatie onder supervisie van verweerder 2. Tijdens het intakegesprek werd verweerder 2 en 3 duidelijk dat klager evident psychotisch was. Zij schatten in dat er sprake was van een noodsituatie vanwege gevaar voor

anderen vanwege het hoge angstniveau waarin klager verkeerde. Klager betrok verweerders 2 en 3 tijdens het gesprek al snel binnen zijn psychotische belevingen: in zijn ogen waren zij betrokken bij het complot. De risico-inventarisatie is mede gemaakt op basis van een eerdere veroordeling van klager voor poging tot doodslag.

Er waren reeds niet medicamenteuze veiligheidsmaatregelen getroffen door klager op te nemen in een extra beveiligde kamer met bijbehorende extra verpleegkundige begeleiding, dit heeft helaas niet geleid tot afname van de angsten bij klager. Klager weigerde om zijn familie of andere naastbetrokkenen te betrekken. Hij weigerde alle opties tot medicamenteuze behandeling. Verweerders 2 en 3 zagen geen ander alternatief om de psychotische angst te remmen dan middels een medicamenteuze interventie. Ongeveer een uur tot anderhalf uur nadat klager binnen was in de kliniek is hem de intramusculaire medicatie toegediend.

Klachtonderdeel m.b.t. het niet ontvangen van de schriftelijke beslissing tot toepassing verplichte zorg

Vanuit het dossier heeft verweerder opgemaakt dat er een gescande brief is opgemaakt, aan klager gericht, met daaraan de uitvoeringsbeslissing in het kader van artikel 8:9 Wvvgz gedateerd op 14 augustus 2023. De verstrekking van dergelijke correspondentie verloopt via het Bureau Geneesheer Directeur, dat verloopt via de interne post. Wanneer er post voor klager binnen komt op de afdeling, gaat verweerder er vanuit dat de verpleging klager informeert dat er post in zijn postvakje ligt. Als de uitreiking van de brief aan klager niet is geregistreerd door de verpleging, dan is dat wel een gemis in de procedure.

Overwegingen en conclusies van de klachtencommissie

Ten aanzien van de ontvankelijkheid en de bevoegdheid:

Op grond van artikel 10:3 Wvvgz kan de betrokkene, de vertegenwoordiger of een nabestaande van betrokkene een schriftelijke en gemotiveerde klacht indienen bij de klachtencommissie over de nakoming van een verplichting of een beslissing op grond van de in dat artikel opgesomde artikelen uit de Wvvgz. De klachtencommissie kan de klachten op basis van het klachtenreglement van de Regionale klachtencommissie Wvvgz Groningen, laatstelijk vastgesteld op 1 april 2020, beoordelen.

De Regionale klachtencommissie Wvvgz Groningen beoordeelt de klacht op basis van de stukken die zijn opgenomen in het klachtdossier, waarvan partijen afschrift hebben ontvangen, de informatie uit het patiëntdossier van klager en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht.

De rechtbank Noord-Nederland heeft op 2 augustus 2023 ten aanzien van klager een zorgmachtiging verleend, geldig tot en met 2 oktober 2023, waarin de volgende modaliteiten zijn toegekend:

- het toedienen van medicatie, alsmede het verrichten van medische controles of andere medische handelingen en therapeutische maatregelen, ter behandeling van een psychische stoornis, dan wel vanwege die stoornis ter behandeling van een somatische aandoening;
- aanbrengen van beperkingen in de vrijheid het eigen leven in te richten, die tot gevolg hebben dat betrokkene iets moet doen of nalaten, waaronder het gebruik van communicatiemiddelen;
- onderzoek van de woon- of verblijfsruimte op gedrag-beïnvloedende middelen en gevaarlijke voorwerpen;
- controleren op aanwezigheid van gedrag-beïnvloedende middelen;
- opnemen in een accommodatie.

En in geval van opname in een accommodatie gelden ook de volgende modaliteiten van verplichte zorg:

- beperken van de bewegingsvrijheid;
- insluiten;
- uitoefenen van toezicht op betrokkene;
- onderzoek aan kleding of lichaam.

Op 14 augustus 2023 is klager door middel van een uitvoeringsbeslissing in het kader van artikel 8:9, lid 3 Wvvgz op de hoogte gesteld van de toepassing van verplichte zorg in de vorm van medicatie met als bijlage de brief dd. 10 augustus 2023 van de waarnemend zorgverantwoordelijke in het kader van artikel 8:9 lid 1 en 2.

Klager is in dit schrijven gewezen op de mogelijkheid om hiertegen in beklag te gaan bij de Regionale Klachtencommissie Wvvgz Groningen. De advocaat van klager heeft tevens een afschrift ontvangen van bovengenoemde brieven.

Op grond van artikel 3:3 Wvvggz kan, als het gedrag van de persoon als gevolg van zijn psychische stoornis leidt tot ernstig nadeel, als uiterste middel verplichte zorg worden verleend indien er geen mogelijkheden voor zorg op basis van vrijwilligheid zijn, er voor betrokkene geen minder bezwarende alternatieven met het beoogde effect zijn (subsidiariteit), het verlenen van verplichte zorg, gelet op het beoogde doel van verplichte zorg evenredig is (proportionaliteit) en redelijkerwijs te verwachten is dat het verlenen van verplichte zorg effectief is (doelmatigheid).

De wensen en voorkeuren van betrokkene ten aanzien van de verplichte zorg dienen te worden gehonoreerd, tenzij

(a) betrokkene niet tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake in staat is, of

(b) acuut levensgevaar voor betrokkene dreigt, dan wel er in de wet genoemde aanzienlijke risico's voor andere personen of goederen bestaan (art. 2:1 lid 6 Wvvggz).

Klachtonderdeel m.b.t. verplichte zorg in de vorm van opname in accommodatie

De klachtencommissie is van oordeel dat er alternatieven zijn onderzocht voordat de opname is ingezet. Klager was vanaf medio mei 2023 in beeld bij Fact Veendam/Hoogezand vanwege de overlastmeldingen en zorgelijke situaties waardoor de procedure voor aanvraag van een zorgmachtiging is gestart. Vanuit Fact Veendam/Hoogezand is op verschillende manieren getracht om met klager in contact te komen om zich een beeld te kunnen vormen van het toestandbeeld van klager. Dat is helaas niet mogelijk gebleken. Ook aan de aangekondigde afspraken met de waarnemend geneesheer-directeur heeft klager geen gehoor gegeven.

Op basis van de informatie uit het dossier maakt de commissie op dat er sprake was van ernstige maatschappelijke teloorgang. De thuissituatie van klager was slecht, er was sprake van een gevaarlijke situatie in de woning van klager door de onveiligheid met de elektriciteitsvoorzieningen in de woning. Daarnaast acht de klachtencommissie het aannemelijk dat de uitlatingen die klager deed en doet, als psychotische uitlatingen worden aangemerkt.

De Regionale klachtencommissie Wvvggz Groningen verklaart de klacht over de uitvoering van verplichte zorg in de vorm van opname in een accommodatie **ongegrond**.

Klachtonderdeel m.b.t. verplichte zorg in de vorm van medicatie

De klachtencommissie heeft ter zitting geconstateerd dat dit klachtonderdeel bestaat uit 3 onderdelen: 1) de intramusculaire toediening van de medicatie op 10 augustus 2023 bij aanvang van de opname; 2) de intramusculaire toediening van de medicatie op 11 augustus 2023; 3) de verplichte zorg in de vorm van medicatie die sinds 13 augustus 2023 wordt toegepast.

1) Klager verklaart in zijn reactie op het verweerschrift van verweerders 2 en 3 dat hij niet psychotisch is en dat er geen sprake was van een complot maar een reconstructie.

De schriftelijke reactie van verweerders 2 en 3 geeft een completer beeld van de situatie dan uit het dossier valt op te maken. Een minder bezwaard alternatief, namelijk de orale medicatie, werd door klager geweigerd. Klager was lange tijd niet in beeld geweest binnen Lentis wat maakte dat de situatie voor verweerders 2 en 3 niet goed in te schatten was, mede omdat vanuit de voorgeschiedenis bekend was dat klager fors agressief zou kunnen reageren. Het toepassen van separatie zonder medicatie toe te dienen zou het toestandbeeld van klager niet voldoende doen veranderen op een korte termijn waardoor deze vorm van verplichte zorg onnodig lang zou moeten voortduren.

De verplichte zorg in de vorm van intramusculaire medicatie op 10 augustus 2023 voldoet aan de criteria van proportionaliteit, subsidiariteit en doelmatigheid. De Regionale klachtencommissie Wvvggz Groningen verklaart het klachtonderdeel **ongegrond**.

2) De commissie constateert dat vanuit de opbouw van de behandeling en de werkingsduur van het eerst toegediende middel het voorstelbaar is te achten dat er gekozen is om op zo'n korte termijn een tweede toediening te geven. Verweerder en de Fact psychiater hebben aangegeven dat er op basis van informatie uit de periode 2014 is ingeschat dat de verplichte zorg in de vorm van medicatie moest worden ingezet om een escalatie in de vorm van heftige gebeurtenissen zoals destijds te voorkomen. Informatie over de behandeling bij AFPN Groningen tot 2019 is niet opgenomen in het verweer en lijkt ook niet meegewogen te zijn bij de beslissing tot uitvoering van de verplichte zorg in de vorm van medicatie.

Klager heeft echter ter zitting ook verklaard dat hij bij binnenkomst in de kliniek niet wilde meewerken aan de behandeling maar zich inmiddels heeft gerealiseerd dat dat niet handig was. Gezien vorenstaande acht de commissie dat de toediening van de medicatie op 11 augustus 2023 voorspelbaar is geweest en voldoet aan de criteria zoals gesteld aan de uitvoering van verplichte zorg

in het kader van de Wvggz. De klachtencommissie verklaart de klacht over de toediening van verplichte zorg in de vorm van medicatie op 11 augustus 2023 **ongegrond**.

3) Klager is stellig overtuigd van de gebeurtenissen die er in 2020 / 2021 zouden zijn geweest, zo blijkt ook ter zitting. Het ziektebesef en –inzicht lijkt afwezig bij klager.

Vanuit het verleden is bekend dat er een goed effect is opgetreden toen klager dit middel, olanzapine, gebruikte. Klager heeft aangegeven medio 2019 gestopt te zijn met deze medicatie, ook de behandeling bij AFPN Groningen is toen gestopt. Sinds de medicatie is gestopt is het toestandbeeld langzamerhand verslechterd, met als resultaat de huidige opname. Klager is niet gemotiveerd om op vrijwillige basis de medicatie in de huidige dosering te blijven innemen, wat maakt dat er geen andere, minder bezwarende, alternatieven mogelijk zijn om te komen tot behandeling van het toestandbeeld dan door toepassing van verplichte zorg in de vorm van medicatie in het kader van artikel 8:9 Wvggz. De Regionale Klachtencommissie Wvggz Groningen verklaart de klacht over de verplichte zorg in de vorm van medicatie **ongegrond**.

Klachtonderdeel m.b.t. het niet ontvangen van de schriftelijke beslissing tot toepassing verplichte zorg

De klachtencommissie constateert dat klager bij het opstellen van de klachtbrief wellicht nog niet in het bezit was van de uitvoeringsbeslissing verplichte zorg in het kader van artikel 8:9 Wvggz. Onduidelijk blijft echter wanneer hij de brief wel heeft ontvangen. In het dossier is geen notitie gemaakt over de verzending van de brief vanuit het Bureau Geneesheer Directeur dan wel de uitreiking van de brief door de verpleging van de afdeling HIC1. De commissie kan daardoor niet vaststellen dat de uitvoeringsbeslissing te laat aan klager is uitgereikt.

De Regionale Klachtencommissie Wvggz Groningen verklaart de klacht over het niet ontvangen van de schriftelijke beslissing tot toepassing van verplichte zorg **ongegrond**.

Aanbevelingen / adviezen

- De klachtencommissie heeft geconstateerd dat uit het dossier van klager niet valt op te maken wie de zorgverantwoordelijke ten aanzien van klager is gedurende de opname in de Kliniek Groningen. De uitvoeringsbeslissing verplichte zorg dd. 10 augustus 2023 is ondertekend door de waarnemend zorgverantwoordelijke vanuit de dienst. In het overzicht van bij de behandeling betrokken medewerkers die op 24 augustus 2023 nog is geraadpleegd, staat de psychiater Fact als Wvggz-zorgverantwoordelijke.

De klachtencommissie adviseert het Bureau Geneesheer Directeur, het management en de directie van het cluster Acute Zorg een werkproces te ontwikkelen waarin het formele vereiste in het kader van artikel 8:4 lid 1c, het in het dossier van de betrokkene aantekening maken van de zorgverantwoordelijke is opgenomen en het moment van uitreiken van belangrijke schriftelijke beslissingen aan de betrokkene wordt vastgelegd in het patiëntdossier (EPD).

- Vanuit de rapportage van verweerder 2 en 3 dd. 10 augustus 2023 was onvoldoende op te maken welke overwegingen ten grondslag hebben gelegen aan het inzetten van de verplichte zorg in de vorm van medicatie. Na ontvangst van het verweerschrift ontstond voor de commissie pas voldoende inzicht in deze overwegingen. De Regionale klachtencommissie Wvggz Groningen beveelt de organisatie aan om aandacht te besteden aan de dossiervoering gelet op de overwegingen die ten grondslag liggen aan de uitvoering van verplichte zorg.

De Regionale klachtencommissie Wvggz Groningen verklaart de klachtonderdelen over verplichte zorg in de vorm van opname in accommodatie en medicatie en het klachtonderdeel over het niet ontvangen van de schriftelijke beslissing tot toepassing van de verplichte zorg **ongegrond**.

Nu de klachtencommissie de klachten van klager ongegrond verklaart is er geen reden tot toekenning van een schadevergoeding.

Vervolg

Bent u het niet eens met de beslissing van de klachtencommissie ten aanzien van de aan u verleende verplichte zorg? Dan kunt u, conform artikel 10:7 Wvggz, de zaak voorleggen aan de rechter.

Hiervoor dient u (betrokkene, vertegenwoordiger, zorgaanbieder of nabestaande) een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift bij de rechtbank in te dienen.

Houd er rekening mee dat dit moet binnen 6 weken nadat de beslissing aan de verzoeker is medegedeeld. De rechter zal dan zijn beslissing geven over de klacht.

Aldus gegeven te Groningen op 8 september 2023, door de waarnemend voorzitter, en de leden, in aanwezigheid van de ambtelijk secretaris.

ambtelijk secretaris klachtencommissie

Secretariaat:
Regionale klachtencommissie Wvvgz Groningen
Postbus 128
9470 AC ZUIDLAREN

Deze uitspraak is verstuurd op 8 september 2023.